

הקודוסודי

יום עיון לקראת יום העצמאות – מלון מאיר

הנטיה הטבעית מתחלשת. תיכף ומיד כשהשכל מתעורר אפילו מעט,Auf¹ וגם מפני זה שעדיין איןנו מספיק להכריע ולזרות בתוקף את דרך החיים, הרושם השיללי של סתרת המצב הקודם כבר נגלה וניכר. וגם זה הוא לטובה ושכלו, כדי שמצוות חפץ הקיום הכללי, שאנו זור גם לשכל, יעצור בוותם גם הוא, והמצב החדש המועלה, מצב ההכרת, ימיר על ידי זה ויבא ויתבסס על המצב הקודם, עד שלא יוכל אותו הרושם השיללי למדה גודלה מאד.

10. **שמונה קבצים א', ס"ג**
בר הוא מעמד האומה בגללה ליחס היהדות, הוקרת האמונה ושמירת התורה. במצב התרדמתה, האינטינקט של חפץ הקיום הלאומי רדיה בכל יחיד לשמר את הדת ולכבד את האמונה בכלל, מהכירה פנימית טבעית, שבഫדר כל אחד לעברו בחיי הדת יבטלו רגשי האומה ותפותץ ותבטל. כל זה היה במצב חזק עד שלא החל לזרוח האור מעיש, מתווך המשכבה חזקה להתאסף לארץ ישראל ... אבל בעת אחרי ההתנווצות בטור התחלת קטנה, גרם הדבר לביטול וחילשות האינטינקט ביחס לקשר הדת והאמונה, והכירה לא השלימה את תפkidah, על כן הננו משותומים למראה ההריסה. אבל עליינו לא להשתומם ולהתיאש, גם לא לשבת בחיבור ידים מבלי עשות דבר, כי אם עליינו לדעת איך לאחן בשရשי תחיית הרוח, ולהפרות את ענפיו.

11. **אורות עמי גנ"ח-קס"א; אורות ישראל ז', ו'**
במשיח בן יוסף מתגללה התוכנה של לאומיות ישראל מצד עצם. אמונה התרבותית האחורה אינה תוגדרות תחיות הלאומיות בלבדה כ"א השאייפה לאחד כל בא עולם לממשלה אחת לקרוא כולם בשם ד', ואע"פ שווה צרייך ג"כ מרכז מיוחד מ"מ אין הכוונה כולה רק המרכז כ"א פועלתו ג"כ על הכלל הגדל. וכשצריך העולם לעבור עניין הלאומיות אל הכללות צריכה להיות ג"כ בעין הריסט אל הדברים שהושרו מצד הלאומיות המצווצמת, שיש עמה המגראות של אהבה פרטית יתרה. על כן עתיד משה בן יוסף ליהרג, ומלכות אמתית וקימת תהיה משיח בן דוד.

6. **שמחת ד', ד'**
ויאמר יהוזה אל משה שעלו יך ואחו בגבו וישלו ידו ויוזק בז וידי למיטה בכפו:

7. **העמק דבר שמות ד', ד'-ה'**
וחתובון זה שמתהילה היה זה הצד זב של הנחש קעה התחרתו והקרוע של המטה. ובחיותו בידו של משה נעשה אותו הצד העליון והחשוב. ומהה התבוננו בני ישראל דלא כמו שהיה חשבין שאחרון ושאר הסידי ישראל מהה הראשונים. ומה היה כנגדם כמו זב לאירוע. אבל עתה שראו אותן המתה הבינו שמשה התהפר לראש וראשון של ישראל ועל ידו עשה הקב"ה גודלות. וזהו:
למען יאמינו כי נראה אלק. כלומר ע"ג טאנר כדי בעיניהם.

8. **מאמרי וראייה עמ' 177; יום הביכורים זמן מתן תורהנו**
האדם מכיר בתחילת מה שנחוץ לו ואת ההשעות הבאות מהמרקמים החזוניים עד אשר יבגר שכלו לבוא לידי ומדרחה הפנימית להכיר את עצמו ואת אופיו ואת נשוא ואת מוחתו היסודי, והעם בכללו לਮרות מה שבתוכו אווצר רוחו מונחים כל גניו היקרים בכלל שלמותו, כשפעות שאלות מעשיות לא יכול הרוח להתגלות מתווך עמוק, וסבירות שטחיות באות בראשונה ומתחות לכח פועל בחים המעשיים של סדרי ההתוערות הלאומית, ורק אחרי הרת ממושלים, ואחרוי פגישת צורי מכשול רבים בחיי הכלל ובמהלכה של ההתוערות הלאומית, מוכנים אנו לידיו תנועה יותר عمוקה, יותר עצמתי, יותר ויתר מקרוית, בניה ומוסדת על העמדה של הכרת ציווננו האמיתית מתווך עמוק נשמת עמו ותורת רוחו.

9. **מאמרי וראייה עמ' 31-30, לתקופת המעבר**
כל מה שהעולם מתבשם ורוח האדם מתחפה בקרבו, רואים אנו את החיים עוברים מן המצב האינטינקטיבי אל מצב ההכרה. תק חפץ הקיים ושמירת הקיום שורר בדרך הכרה בנטיה טבעית בכל חיי בחסידות. טהור בקنتهתו גדול בפלתו של מלך. ועובד בחכמתה. ומיד שבא לדורות בצרות אחיו. אידע סיבה שברוח מעיקר קורות ישראלי ומצד דעתם בני האדם ה"ר אווי טיהר נגלה הקב"ה לאחון טיהר נביא עוד במעדרים. ... וזה ה"ר טענת משה שיאמרו לא נראה אלק ה'.

1. **במדבר רבה י"א, ב'**
ר' ברכיה בשם רבוי לוי אמר בנו אל הראשו בר נואל האחרון הנואל הראשון זה משה נגלה להם וחור ונכסה מהם ... אף נואל האחרון נגלה להם וחור ונכסה מהם.

2. **שמחת ב', יי' ד', א; יי' ד', ל-ל"א; יי' ט, ט'**
(ו) ויגלל הילך ותבאו לבת פרעה ויהי לך לבן ותקרה שעמו משחת ותאקרו כי מן הרים משלחתה: ... (א) וילען משחת ויאבר ותאקרו לא יאמינו לי ולא ישפטו בקלי כי יאמרו לא אראה אלקיך יהוזה: ... (ל) ווישע יהוזה ביום הלווא את ישראל מיד מצריהם וירא יישראל את מצריהם בית על שפט הים: (לא) וירא יישראל את יהוזה יתאקרו לא תידלה עשרה לשנה יהוזה במצרים וירא יהוזה אל יהוזה ויאמינו ביהוזה ובמשחת עבדו: ... (ט) ויאקרו יהוזה אל משחת הים א נקי בא אלק בלב העז בלבור ישפטו דעם בלבני עף וגם בך יאמינו לעולים ועוד משחת את דברי דעם אל יהוזה:

3. **חולין קל"ט, ב'**
משה מן התורה מנין בשמות הוא בשער המן מן התורה מנין המן העז אסתיר מן התורה מנין ואנכי הסתר אסתיר מרדי ממן התורה מנין דכתיב מר דדור ומתרגמי מירא דבריא.

4. **מהרש"א חולין קל"ט, ב'**
כישם משה בת פרעה נתנה לו והוא לשון מצרי כדעת המפרשים ושם המן ומרדי ואסתיר נראה כי שמות פרסיים הם.

5. **העמק דבר שמות ד', א'**
כפי יאמינו לא נראה אלק ה'. לא קטרג ח"ז עליהם כי מעט אמנה הם בגאולה. טהורו אותה מה מבקשים וצעקו אל ה'. אלא לא יאמינו כי נראה ה' אל משה בלבד. שלא היו יודעים את משה לנדרול בתודה המטורה להם מן האבות ולא בחסידות. טהור בקنتهתו גדול בפלתו של מלך. ועובד בחכמתה. ומיד שבא לדורות בצרות אחיו. אידע סיבה שברוח מעיקר קורות ישראלי ומצד דעתם בני האדם ה"ר אווי טיהר נגלה הקב"ה לאחון טיהר נביא עוד במעדרים. ... וזה ה"ר טענת משה שיאמרו לא נראה אלק ה'.